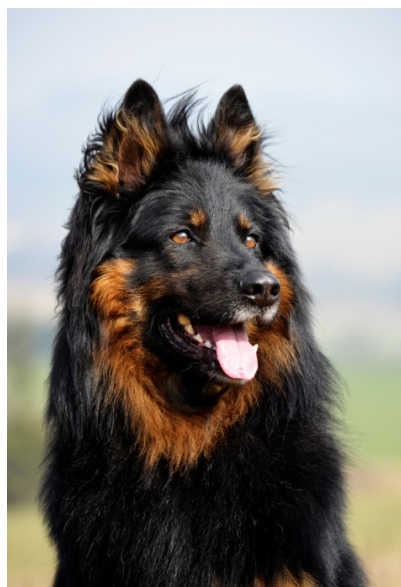

FEDERATION CYNOLOGIQUE INTERNATIONALE

Secretariat General: 13, Place Albert I – B 6530 THUIN (Belgie)

F.C.I. – Standard č. 364 (07.05.2019/EN) – BOHEMIAN SHEPHERD DOG –

CHODSKÝ PES

ZEMĚ PUVODU: ČESKA REPUBLIKA

DATUM PUBLIKACE PLATNÉHO PUVODNÍHO STANDARDU: 28. 10. 1984

Datum publikace úředně platného standardu FCI: 20. 02. 2019

(Od 29.4.2019 je chodský pes prozatímně uznaným plemenem FCI).

POUŽITÍ: Všestranně pracovní pes

KLASIFIKACE F.C.I.:

skupina 1 - Psi ovčáctí, pastevečtí a honáctí, kromě švýcarských salašnických psů.

Sekce 1 - Psi ovčáctí. S pracovní zkouškou.

STRUČNÝ HISTORICKÝ PŘEHLED :

Původ tohoto plemene je historický. Spisovatel Jindř. Šimon Baar popisoval ve svých dílech opěvujících Chodsko (v letech 1923-1924) psy z oblasti Šumavy, které nazýval „chodské“. Tito typově vyrovnaní a velmi houževnatí psi měli za úkol střežit zemské stezky, bránit majetek svých pánů, pomáhali při pasení. S historií Chodska je spjata mnoho písemností i ilustrací. Již J. A. Gabriel ve své písemnosti o Chodsku z r. 1864 psal o tamním lidu s přezdívkou „Psohlavci“ z důvodu, že měli na svém praporci jako znamení věrného strážce domu – siluetu hlavy typického ovčáckého psa s delší srstí na krku. Existenci dlouhosrstých ovčáckých psů, věrných pomocníků a strážců chodů, popisoval také spisovatel A. Jirásek ve svém románu „Psohlavci“, doplněno ilustracemi od Mikoláše Alše.

Není možné samozřejmě tvrdit, že výše uvedené dokladuje původ současného Chodského psa. Pouze je historicky podložena existence formy ovčáckého psa ustáleného typu v místních podmínkách na území Čech.

CELKOVÁ CHARAKTERISTIKA

Středně velký pes ovčáckého typu s obdélníkovým rámcem těla. Má dlouhou srst s bohatou podsadou, která ho činí otužilým a odolným vůči povětrnostním vlivům. Vyniká harmonickou stavbou těla. Všechny tělesné partie jsou sladěny tak, že jako celek působí kompaktně a ladně. Charakteristické pro plemeno je postavení a nesení krátkých uší, elegantní linie dlouhé šíje a krku a dále bohatost dlouhé srsti. Jeho pohyb je lehký a volný. Celkový tvar těla od hlavy až po ocas je tvořen souborem ladných křivek.

DŮLEŽITÉ PROPORCE TĚLA

Poměr výšky v kohoutku k délce těla má být 10:11

Hloubka hrudníku má být polovina kohoutkové výšky psa.

Délka čenichové partie má být o něco kratší, než je polovina celkové délky hlavy, tzn. že vzdálenost od stopu ke konci nosní houby je kratší než vzdálenost od stopu k týlnímu hrbolu.

CHOVÁNÍ A POVAHA

Temperamentní pes rychlých, ne však překotných reakcí. Lehce učenlivý, pozorný, dobře ovladatelný, poddajný. Je skromný, nenáročný a houževnatý, je milujícím členem rodiny.

Je nebojácny, pevných nervů a mimořádně ostražitý. Má výborné čichové schopnosti.

Pro plemeno je typický temperament bez známek nervozity.

HLAVA

Hlava musí působit ušlechtilé a proporcionálně musí být úměrná k tělu. Nesmí působit příliš hrubě ani příliš jemně. Výraz musí vyjadřovat pohlaví.

Charakteristický jedinečný vzhled hlavy podmiňuje správné nasazení a nesení uší, jejich velikost, tvar a dlouhé osrstění.

MOZKOVNA: je plochá a zvolna se zužující směrem k očím

Stop : výrazný , ne příliš ostrý ani jemný.

Týlní hrbol : hmatný, ale nevýrazný.

OBLIČEJOVÁ ČÁST:

Čenichová partie: je mírně kratší než mozkovna.

Nosní hřbet: je rovný, téměř rovnoběžný s prodlouženou linií mozkovny. Směrem k čenichu se klínovitě zužuje.

Čenich: středně velký, plný, černě pigmentovaný, nozdry otevřené.

Pysky: pevné, suché, dobře přilehlé s uzavřenými koutky.

Nadočnicové oblouky: jsou zřetelné, ale nevystupující.

Čelisti: horní a dolní čelist jsou úměrné, silné a delší, postupně se zužující k čenichu.

Tváře: hladké, dobře přiléhající, pod očima nepropadlé.

Zuby: zdravé, silné, čistě bílé, v pravidelném postavení nůžkového skusu. Moláry na sebe přesně dosedají, řezáky se navzájem dotýkají. Chrup je úplný.

Oči: středně velké, mandlového tvaru, mírně šikmo posazené. Nemají být vypouklé, ani zapadlé. Jsou lesklé, energického, avšak příjemného výrazu, barvy hnědé až tmavě hnědé. Víčka dobře přiléhají.

Uši: krátké, vzpřímené, dopředu otočené, vysoko nasazené a blízko sebe postavené. Jsou trojhranné, se širší základnou, na hrotech buď zašpičatělé nebo lehce zaoblené. Ušní boltce jsou pokryty delší hustou srstí, která zejména u kořene a po okraji boltce tvoří štětky.

Právě charakteristický tvar hlavy s kratší čenichovou partií, správné nasazení, tvar a velikost uší s bohatým osrstěním určují správný typ plemene.

KRK

Ladně nesený a utvářený, delší, velmi pružný. Směrem k plecím se mírně rozšiřuje. Linie krku svírá s horizontální rovinou úhel 45°. Krk je pokrytý hustou dlouho srstí.

TĚLO

Horní linie: je pevná a rovná.

Hrudník: v průřezu oválného tvaru, jeho horní okraj je tupý, spodní zašpičatělý. Sahá po úroveň lokte. Žebra jsou mírně klenutá, ne však sudovitá.

Předohrudí: zepředu širší, náležitě osvalené.

Hřbet: rovný, pevný, nepříliš dlouhý, v kohoutku lehce vyvýšený.

Bedra: krátká, pružná, dobře vázaná, v jedné linii navazující na hřbet.

Břicho: pevné, vtažené.

Zád: začíná ve stejné výši se hřbetem a v mírně svažité linii, bez přechodu, směřuje k ocasu.

Ocas: v klidu a v pohybu je volně spuštěný v lehkém oblouku, při vzrušení zvednutý po úroveň hřbetu. Je bohatě osrstěný a dosahuje k hleznu. Umělé zkracování je nepřípustné.

Celková linie těla od hlavy k ocasu je tvořena souborem ladných křivek. Délka trupu má být o něco větší, než je výška v kohoutku.

KONČETINY

Hrudní končetiny

Lopatka: je správně šikmo uložena a ploše přiléhá. Kost ramenní je dlouhá a úhel, který svírá s lopatkou se blíží 90°.

Loket: směřuje rovně dozadu, není ani vbočený, ani vybočený.

Předloktí: je při pohledu z kterékoliv strany rovné, s dobře vyvinutým, suchým svalstvem.

Zápěstí: je pevné, dlouhé a nikoliv příliš strmé. Zadní stranu předloktí pokrývá přerůstající srst.

Pánevní končetiny

Obecně: dobře zaúhlené v koleni i hleznu. Jsou při pohledu zezadu rovné.

Stehna: silná, vydatně osvalená.

Hlezno: silné, dobře zaúhlené

Nárt: je pevný. Kolenní a hlezenní klouby jsou dobře zaoblené. Zadní stranu stehen pokrývá přerůstající srst.

Tlapy: středně velké, oválného tvaru. Mají pevné, pružné polštářky a klenuté, sevřené prsty s krátkými, silnými drápy. Polštářky a drápy jsou plně pigmentovány.

MECHANIKA POHYBU

Přirozeným pohybem je nízký klus s diagonálním posunem končetin při zachování neměnné linie hřbetu. Chod je lehký, pružný a prostorný.

KŮŽE

Napjatá, v každé partii dobře přiléhavá. Pigment polštářku a drápu je černý, viditelné sliznice jsou tmavě pigmentovány.

OSRSTĚNÍ

Kromě obličejové části hlavy, hrotu ušních boltců a přední strany obou páru končetin, kde je srst krátká a hladká, pokrývá tělo lesklá, dlouhá, hustá, tvrdší srst. Délka srsti je od 5 do 12 cm. Má být rovná nebo jen lehce zvlňená, na krku a hrudi mírně otevřená, jinak přilehlá.

Dobře vyvinutá podsada je kratší a měkčí. Ušní boltce jsou bohatě osrstěny. U kořene a po okraji uší jsou vyvinuty tzv. štětky. Zvlášť dlouhá srst se tvoří na šíji, hřbetu a dále na zadní straně stehna a nártu, kde je mírně praporcovitá. Ocas je hustě osrstěný a má na spodní straně dlouhou, mírně praporcovitou srst.

ZBARVENÍ SRSTI

Černá až kovově černá se sytější žlutými znaky – s výrazným „pálením“ - typ „black and tan“ . Čím jsou znaky sytější a výraznější, tím lepší.

Jiné zbarvení srsti, než černá se znaky je nepřipustné.

Znaky jsou vyvinuty:

- na okrajích a uvnitř ucha
- nad očima
- na lících, odkud plynule přecházejí na hrdlo, kde tvoří charakteristický pŕlměsíć
- na hrudi, přičemž hrudní znaky mají být odděleny od pŕlměsíće pod krkem
- na pánevních končetinách, a to na vnitřní a zadní straně stehna a od prstů po úroveň hlezna
- na hrudních končetinách po zápěstní kloub
- kolem řitního otvoru

Mohou být navíc vyvinuty na spodní straně hrudníku, břicha a ocasu, mohou chybět na zadní straně stehna.

Přednost se dává znakům vyvinutým v předepsaných partiích, zřetelně ohraničeným a sytější vybarveným.

VÝŠKA A HMOTNOST

Výška : v kohoutku musí být : **52 až 55 cm u psa a 49 až 52 cm u feny.**

Hmotnost: pes 19-27 kg a 17-24 kg fena .

VADY

Jakákoli odchylka od výše uvedeného popisu musí být brána jako chyba, jejíž závažnost má být stanovena v poměru k velikosti odchylky, také vzhledem k jejímu vlivu na zdraví a celkový vzhled a projev psa.

- čelní sklon není dobře vyjádřený
- slabé čelisti
- kohoutková výška + - 2 cm oproti standardu (pes 50,51 a 56,57 cm, fena 47,48 a 53,54 cm)
- dlouhý nebo krátký hřbet
- nezřetelně ohraničené znaky
- znaky více rozšířené
- málo syté znaky
- malý bílý znak (v toleranci do 3 cm)

ZÁVAŽNÉ VADY

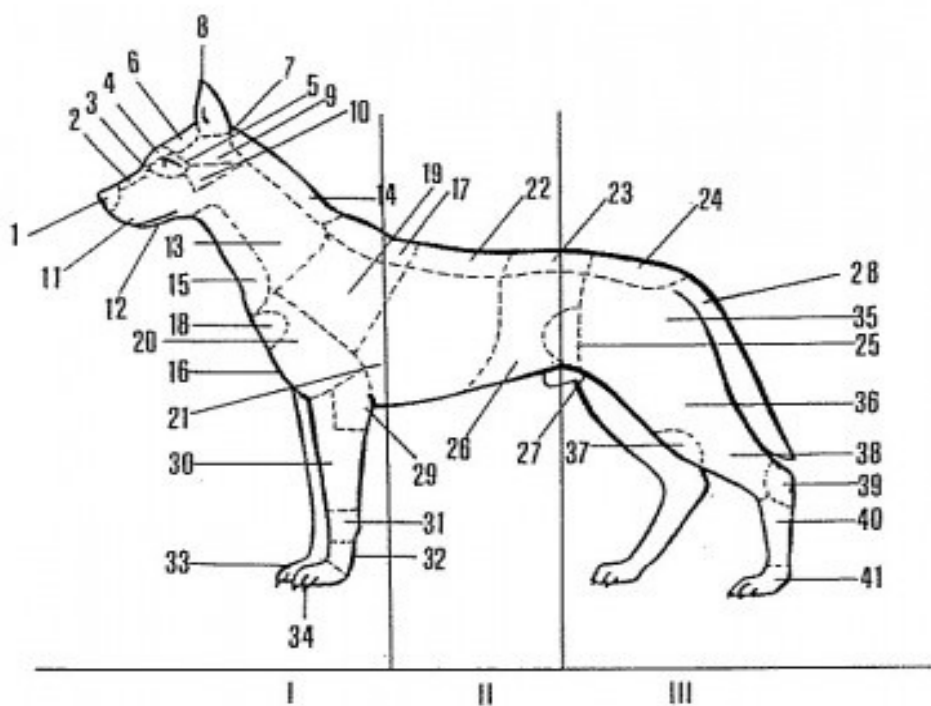
- velké/dlouhé ucho, široce nasazené ucho nebo měkké ucho.
- krátký krk
- sudovitý nebo naopak úzký hrudník
- vybočené nebo vbočené lokty
- strmě uložená lopatka.
- prohnutý nebo klenutý hřbet
- vybočená nebo vbočená hlezna
- strmá záď
- drobivý chod, vázaný krok
- ocas stočený nad úroveň hřbetu
- kudrnatá srst

VYLUČUJÍCÍ VADY

- agresivní nebo příliš bázlivý jedinec
- jedinec postrádající ušlechtilost, jedinec nedostatečně vyjadřující pohlavní dimorfismus
- kohoutková výška u psa menší než 50 cm a větší než 57 cm a u feny menší než 47 cm a větší než 54 cm
- jakékoliv odchylky od nůžkového skusu
- ztráta kteréhokoliv zubu (kromě PM1 a M3)
- dravčí oko (velmi světle žluté)
- svěšené nebo klopené ucho
- jiné zbarvení srsti než černá se znaky
- znaky vyskytující se mimo předepsané partie
- úplná ztráta znaků
- krátká srst nebo nedostatečná podsada

N.B.:

- Psi (samci) musí mít dvě zjevně normálně vyvinutá varlata úplně sestouplá v šourku
- K chovu by měli být použiti pouze funkčně a klinicky zdraví psi s typickými znaky plemene

25. Krajiny těla psa. I – přední část, II – střední část, III – zadní část těla

1 – čenich, 2 – hřbet nosu, 3 – žlabinka (stop), 4 – čelo, 5 – oční krajina, 6 – temeno, 7 – týl, 8 – ucho, 9 – spánek, 10 – líce, 11 – horní pysk, 12 – brada, 13 – krk, 14 – šíje, 15 – hrdlo, 16 – předhrudí, 17 – kohoutek, 18 – ramenní kloub, 19 – plece, 20 – pažní krajina, 21 – hrudník, 22 – hřbet, 23 – bedra, 24 – záď, 25 – slabina, 26 – břicho, 27 – předkolenní řasa, 28 – ocas, 29 – loket, 30 – předloktí, 31 – zápěstí, 32 – nadprstí, 33 – přední tlapa, 34 – prst, 35 – sedací hrbol, 36 – stehno, 37 – kolenní kloub, 38 – bérec, 39 – pata (hlezo), 40 – nárt, 41 – zadní tlapa.